vice, al iz tega se ne dá sklepati, da res tudi vživamo enake pravice. (Veselost.) V principu smo si pred postavo sicer enaki, al skušnja in resnica je druga.

„Prava nadloga — nadaljuje dr. Meznik — so zdaj zasege (konfiskacije) Českih časopisov. Videli so, da s porotniki ne gre; tudi s prekladanjem pravd v druge kraje ne gre prav — tedaj ostane le pripomoček „objektivnega ravnanja“, po katerem brez hrupa časnik zasežejo; na ta način suhe (nekrvave) guilotine ga spravijo brez šundra na oni svet in moré otroke opozicijskega duhá v celih trumah po Betlehemsko. To postopanje so skušali sicer nekako zboljšati in so dovolili, da se prizadeti smejo pritožiti. No, gospôda moja, jaz vam iz svoje lastne skušnje lahko povem, koliko vrednost ima taka pritožba pri konfiskacijah. Že obravnava je navadno odločena na pol dvanajsto uro dopoldne ali na pol šestih zvečer, kedar sodniki ravno že iz pisarnice gredó, in za to odmerijo pol urice ravno še pred odhodom. Po postavi bi se moralo o ugovoru javno obravnavati. Kako pa je to v resnici? Sodišče se sestavi, dotičniki pridejo, predmet obravnave se oznani, — in to je vsa javnost. Potem se vzdigne brž državni pravdnik in predlaga, naj se obravnava tajno zato, ker pri obravnavi se mora brati ugrabljeni članek; če bi se pa članek bral, bi ga nazoči časopisci v svojih poročilih objavili; to pa ne sme biti, tedaj se stavi predlog, naj sodnija ukaže tajno obravnavo. Sodnija odide v svojo sobo, pride nazaj in naznani — se ve da — da se stvar mora tajno obravnavati. Časnikarji morajo zapustiti sodišče in v 10 minutah je novo potrjenje zasege po novi sodnijski razsodbi gotovo.“

„Tout comme chez nous“, ne za las drugače ni pri nas, kakor je dr. Meznik govoril. Pod sedanjim objektivnim ravnanjem tudi slovenski časniki silno trpé; to vedó naši bralci, ki jih tolikokrat ne dobijo v roke.

Naši dopisi.

V Gorici 11. marcija. — Današnji nedelji pravi naše furlansko ljudstvo „Domênia delliš animiš“, to je „vernih duš nedelja“ — zato, ker po starodavni italijanski navadi postna pridiga 4. nedeljo v postu obravnuje „vice“. To me spominja, da je nad vrati naše studijske knjižnice zapisano: „Hic mortui praebent vivis et sapere et vivere“, to je, „Tukaj ponujajo mrtvi živim modrost in življenje“. *) Nek dogodek preteklih dni pa zbuja v meni misel, da bi se o marsikaterih mrtvih moralo reči: „Mortui praebent vivis — insanire.“ (Mrtvi so — nepovoljni — vzrok, da živi norijo.) Ker misel misel budí, naj povem še eno. Nek moj prijatel, ki je tudi že pol leta med mrtvimi, znal je prav komično pripovedovati ta-le šolski prigodek. Ko je sedanji namestni škof Salcburški, preč. g. dr. D. bil bogoslovski profesor v Gorici, vprašal je (v pastirstvu) nekega Hrvata: „Quid est paráensis?“ Vprašanec, ki menda ni bil prav zraven tisti čas, ko je oná iznašel smodnik in ki je povrh tega tudi nekako jecljal, vzdigne se gravitátno, pokloni se neukretno profesorju in začne smešnopatêtično govoriti: „Pa — pa — rae-nésis est.... exhortatio (profesor: brevis...), quae ha-ha-betur in... in... tu — tu — multu mortuorum“ (to je in tumultu mortuorum — je hotel reči). Profesor: „Bone Deus“!... „in tumulatione“ — „dic“! Da bi bil zdaj — čez 25 let — preč. g. profesor pri nas, — moral bi se prepričati, da je Hrvat (učenec) prav govoril: tu pa tam se res pripeti, da zarad mrtvih nastane kak — „tumultus“. *) Vse to me pelje na novi Goriški „mirodvor“ blizo Solkana. (Da bi bil jez jezikoslovec, rekel bi, da „mirodvor“ pomenja: Bodite dvorljivi in pustite mrtve v miru.) Prihodnji teden se bodo oddajala po dražbi razna dela na tem novem našem pokopališči. — Dne 9. t. m. so se začele obravnave s porotniki pri tukajšnji okrožni sodniji. Hudodelstva so: hudovoljni zažig, goljufija in ponarejanje bankovcev. Razen enega so vsi zatoženci Slovenci. — Kmetijska družba bode imela 15. t. m. (v Gorici) občni zbor. — Vinorejsko društvo Brisko je razdelilo med društvenike 12.000 trtí in 700 sadnih dreves. 8. dne t. m. je imelo (v Gorici) svoj občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število posestnikov. — „Pozzi neri“ so pri nas zdaj na dnevnem redu, to je, trebila se bodo straniščа sè sesalko. En sod so — ko je bila te dni prva poskušnja — napolnili v 3 minutih. Smradú ni čisto nobenega. „Roba“ se bo hranila v podzemeljskih prostorih, ki si jih je dala dotična družba napraviti blizo Stračic. S 15. prih. meseca se bode začelo po vsem mestu izpraznovanje stranišč po novem, pneumatičnem sistemu. Naši kmetje še zmeraj majajo z glavo; bojé se, da bode poljska zabela — kupovana od družbe — predraga. — V Gorici je bilo preteklo leto novo zidanih 18 hiš, 38 poslopij pa popravljenih, zvišanih ali zdaljšanih. — Od 4. aprila do 12. maja bo na Goriškem rekrutovanje. — V gostilnici pri Fajfer-ji so našli te dni 5 človeških kostnjakov, katerih eden je neki prav velik (Hej! „Deutsche Wissenschaft“?! Tu je gotovo nekaj predzgodovinskega! „Stein- oder Eisenzeit“ brez dvoma.) Da bi bilo tam kedaj pokopališče, ni mi znano iz Goriške zgodovine. Pokopališče — opuščeno, če se ne motim, leta 1767. ali 1768. — je bilo precej daleč od F., okoli cerkve sv. Antona. — V Panovcu (proti izhodu od mesta) so neki prekanjeni sleparji opeharili 3 kmete za 200 gold. Povabili so jih, da naj gredó čakat zaklada, pa rekli, da morajo položiti na tisto mesto, kamor ima h—č pozneje zaklad prinesti, 200 gold. Ta znesek so bili goljufi odmenili sebi. Zastran tega teče zdaj pravda. — Vreme imamo dovolj mrzlo in burja vsako toliko prav ostro brije. Vendar pa tu pa tam že katero drevo v zavetnem cvete.

Iz Železnikov 10. sveč. — 5. dne t. m. smo imeli pri nas volitev občinskega starešinstva; za župana je bil izvoljen gosp. Anton Globočnik, fužinar in posestnik, za 1. svetovalca gosp. Jožef Levičnik, učitelj in fužinar, za 2. svetovalca pa gosp. Jožef Košmelj, posestnik in mesar.

Iz Idrije 10. sveč. — Koliko škode rastlinstvu in živalstvu so že dosihmal sopári živega srebra nam in naši okolici prizadeli, to vedó bralci „Novic“ že iz večletnih tožeb, ki se glasijo iz našega kraja. Tožili smo in prosili pomoči, pa dosihmal brez vspeha; zdaj je, hvala Bogu, vendar enkrat predrla naša prošnja v vladnih Dunajskih krogih in c. kr. ministerstvo kmetijstva združeno z ministerstvom notranjih uprav je ukazalo temeljito preiskovanje, kako bi se tej škodljivosti v okom prišlo. Začele se bodo te preiskave prihodnjega maja meseca. Če se je iznašlo, da se z elektriko pisma pišejo in vodeni sopar vozove in ladije goni, mislimo, da ne bo posebne modrosti treba, ravnati sopare živega srebra tako, da ne ostrupenijo oko-

*) Po svojih delih, po svojih spisih — namreč. Pis.

*) Parênesis je kratek ogovor pri pogrebih, porokah in drugih prilikah. Naš vprašanec je hotel reči, da parenesis je ogovor pri pokopavanji mrličev, pa namesti „pokopovanji“ (tumulatio) je rekel pri „hrupu“ (tumultus). V besedi „hrup“ je dovtip — ne gledé na to, da odgovor ni bil natančen. Pis.

lice. Le ne tají naj se ne, da oni sopúhi niso škodljivi, in prazne besede naj se ne stavijo na mesto resnične volje!

Iz Št. Urhske gore 8. sušca. (*Narobe-spomlad.*) Kako se časi spreminjajo! O Božiči, v sredi zimskega časa, so se zibali pisani metuljčki po zraku; zdaj o začetku spomladi pa se vsipajo snežni tako hudo, da so tukaj kod nas od včeraj zjutra do danes poludne 1 čevelj visoko pokrili zemljo. Nisem sicer vremensk prerok; al letos sem se te vremenske zmešnjave vedno bal. In zakaj? Druga leta so s početkom sušča razposajeni ščinkovci že hudo se pulili med seboj za mesta, kje bo tega ali unega gospá gnjezdila in svoje paglovce izvalila; a letos še vsi mirujejo, še zmenijo se ne za to imenitno delo. Enako so tudi poljski škrjanci v tem času že prav veselo se vrtili v zračnih višavah prepevaje svoje svatovske pesmice; a letos molčejo še, kakor da bi kljunov ne imeli. Edini kos se je une tople dni v meji oglasil v znamenje, da si je že izbral družico svojo; a bati se je, da ne bi se mu letos pripetilo, kar popeva o njem in breznu naš Vodnik, ki pravi:

Doli brezen mem pridrzne:
„Kaj t' je kos? ne poješ več?“
„„Eh kaj? — brat mi včeraj zmrzne,
Danes pa je moja preč.““

Iz Motnika 12. sušca. — „Zima in gosposka ne prizanese“, je naš stari pregovor, in tako je zima naredila tudi letos. Pozimi bilo je zmirom toplo in lepo vreme, tako, da so kmetovalci lahko ozimno sejali in za jarino orali praho. Al 6. dne t. m. pa začne dež in za njim sneg iti in mêdlo je kakor o sv. 3 Kraljih, do danes — sv. Gregorja, ko se po narodni bajki tiči ženijo in je za vsakem grmom štrukelj. Pa kaj se čemo pritožiti mi Kranjci, vsaj slišimo tudi iz druzih dežel o strašanskih sneženih viharjih in da celó v topli Siciliji blažene Laške dežele so imeli nedavno snega obilo. Danes je lepo jasno in mraza pod ničlo 8 stopinj po R. Nadejamo se kmalu spomladi primernega vremena, vsaj po Gregorji po vsacem vetru kopní sneg.

Križnik.

Iz Sodražice Kočevskega okraja. — Naše novo županstvo je zdaj tako.le sestavljeno: župan je Ivan Fajdiga iz Sodražice, svetovalci pa Primož Pakiž iz Zamosteca, Ivan Šega, Franjo Mlekuž in Andrej Levstek, vsi iz Sodražice.

Iz Grosuplja pod Ljubljano. — Pri volitvi novega županstva so bili France Košak iz Stranske vasi za župana; Jože Rome iz Velike stare vasi, Karol Lampreht iz Sela in Alojzij Žitnik iz Grosupljega pa za svetovalce izvoljeni.

Iz Ljubljane. (*Volitve za mestni odbor*) so razpisane tako-le: 3. razred voli 24., — 2. razred 26., — 1. razred pa 27. dne t. m. Kakor se narodna manjšina v mestnem odboru od germanske večine zmirom prezira, tako se je zgodilo tudi pri sostavi volilne komisije, kajti za načelnike te komisije v vseh treh razredih so bili odbrani le možje nasprotne stranke. Narodni odborniki Horak, Regali, Klun in Jurčič očitovali so v zadnji seji mestnega odbora to strankarsko sostavo, al konec vsega je bil: govoriti znate, storili pa bomo, kar mi hočemo. — Imeli bomo tedaj kmalu zopet nov volilni ravs in kavs, a čeravno so te dni ostre besede v državnem zboru od ustavovernega poslanca letele na vlado, naj se ona ne vtikuje v nobene volitve, doživeli bomo vendar brž ko ne navadno prikazen, da za grmom „konstitucijonalnega“ društva bode tičala vlada.

— (*Iz seje dež. odbora 10. dne t. m.*) Na dopis deželne vlade, da je presvitli cesar za stradajoče Notranjce iz lastne denarnice 3000 gold. podaril, se je c. k. dež. predsedstvo naprosilo, da izreče Njegovemu veličanstvu najponižnejo zahvalo deželnega odbora za to preblago pomoč. — Za uda v c. kr. deželni zdravstveni svèt je deželni odbor imenoval bolnišničnega vodjo profesorja dr. A. Valento in pa primarija deželne bolnišnice dr. K. Bleiweisa za triletno dobo od 1877. do 1879. leta. C. kr. ministerstvo je v ta svèt izvolilo dr. viteza Stöckl na, dr. Schifferja, dr. Fuxa, dr. Eiselna in dr. Keesbacherja. — Prevdarjal in sklenil se je načrt postave zarad vpeljanja cestnine na Reški cesti v Postojnsko-Senožeškem okraji. — Na dotični dopis deželnega šolskega sveta je deželni odbor pritrdil sklepu pomnoženega krajnega šolskega sveta v Šentjerneju, da se uči nemški jezik v 2. in 3. razredu ljudske šole v Šentjerneju kot prostovoljni predmet. — Zarad naprave odgonske postaje v Šentpetru na Reški železnici se je deželni vladi pritrjilno odgovorilo.

— V pondeljek popoldne je bil pogreb gosp. Iv. Tuška, c. kr. profesorja tukajšnje gimnazije, velecenjenega narodnega pisatelja, ki je po dolgi pljučni bolezni umrl v 41. letu svoje starosti. Mnogo občinstva vseh stanov se je udeležilo sprevoda, dijaki njegovi so mu peli nagrobnico in kolegi njegovi gimnazije in realke darovali mu krasne vence, kar je tudi storil vsak gimnazijski razred. Ganljiv vtisek je naredil pogled dijakov, katerih eden iz vsacega razreda je ličen venec nesel, druga dva njemu na strani pa sta držala trakove z napisi v spomin spoštovanemu učeniku. Škoda za tako spretnega učitelja vzlasti v naravoslovnih vedah in izvrstnega narodnega pisatelja, da že tako zgodaj ga zakriva nemila zemlja!

— (*Četvorica ljubeznjivih gospic iz Gradca*), ki sloví pod imenom „Gratzer Damenquartett“, razveselila je tudi naše mesto z obiskom in v soboto dala je v nemškem gledišči koncert s takim aplavsom, da pač smejo gospice o sebi reči: „venimus, vidimus, vicimus“, kajti to ni bil aplavs, učinjen po kakošnih reklamih, ampak naredilo ga je samo njih krasno popevanje slovenskih (od Nedveda, Försterja in Ipavica), nemških in švedskih napevov, katere so pele gospice: Franja Čampa (1. sopran), Marija Čampa (2. sopran), Marijana Golavič (1. alt) in Amalija Čampa (2. alt). Če tudi glasovi njih niso tako močni kakor glasovi Švedkinj, ki smo jih nedavno slišali tù v koncertu z veliko pohvalo, so pa nasproti tako prijetni, tako mili, tako simpatični, kakor da bi štirji slavčeki peli, in umetnost njihova v nuanciranji glasa noter doli do čarovnega pianissimo je tako dovršena, da slušatelj misli slišati melodije harpine. Da jim je po odpetem vsacem oddelku gromovita hvala donela, razume se samo po sebi po tem, kar smo zdaj rekli, in ljubeznjive gospice dale so nam še eno pesem razven programa v dar. Škoda le, da nismo njihovega prihoda v Ljubljano za gotovo vsaj dva dni poprej znali, kajti potem bilo bi tudi gledišče vse drugače polno, kakor je bilo v soboto. Zato pa se trdno nadejamo, da nas razveselijo še drugi pot s svojim dohodom. V Zagrebu, kamor neki še ta teden odidejo, jim je po vsem tem navdušen sprejem gotov. Končamo pa to poročilo s čestitko velecenjenima našima skladateljema gospodoma dr. Ipavicema, da imata tako izvrstne vnukinje pevke.

— (*Cecilijino društvo*), to je društvo za restavracijo prave cerkvene glasbe, se snuje tudi v Ljubljani, kateremu medčasni predsednik je gosp. dr. A. Jarc, medčasni tajnik pa gosp. prof. Gnjezda, ki oglase v pristop k tej družbi sprejema. Ko se oglasi primerno število udov, skliče se občni zbor.

— (*Nove cerkvene pesmi*), namreč 20 izvirnih, je izdal gosp. Anton Förster, vodja glasbe v tukajšnji stolni cerkvi. Akoravno so to najbolj melodični in lahki napevi slavnoznanega skladatelja, vendar veje v njih glavni postulat cerkvene glasbe, to je, cerkveni duh in so primerni raznim praznikom, za katere so zloženi. Dobivajo se pri gosp. skladatelju ali pa v knjigarni J. Giontini-evi v Ljubljani po 70 krajc. — Razen teh se še dobi tudi: „očitanje“ in „lamentacije“ (40 kr.), 6 „Tantum ergo“ (50 kr.), 2 veliki slovenski maši (50 krajc.), 3 „Ecce sacerdos magnus“ za škofovo obiskanje zraven z „rešponzoriji“ (50 kr.) in pa „pevska šola“ (60 kr.) — vse skladbe velike hvale vredne.

— (*„Glasbena Matica“*) je izdala te dni Anton Stöcklnovo „koncertno mazurko“ za glasovir z naslovom „v spomin Anici“, v kateri je posebno „trio“ priznanja vreden. Prišla je pa ta kompozicija, gosp. dr. Jer. Zupancu posvečena, v Blaznikovi kamenopisalni v tako lični obliki na svitlo, da je očitno, da ni nam treba iz Ljubljane hoditi, kedar želimo odličnih kamnotisov.

— (*Slovensko gledišče.*) Redne predstave so za letos končane, zdaj se pričnó benefice. Prvo ima v nedeljo gosp. Kocelj s „Kovarstvo in ljubezen“.

— (*Konfisciran*) je bil v četrtek „Slovenec“ zavolj članka, ki je odgovarjal „Tagblattu“.

☛ Kdor je Ruskega lanu naročil, naj pride nemudoma po-nj! Ta opomin ponavljamo danes še enkrat z dostavkom, da bodemo naročeni lan drugim oddali, ki se za-nj oglašajo. Če ga zamudni naročniki potem ne dobijo več, naj si to pripišejo sami sebi.

Iz pisarnice družbe kmetijske v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Po vseh časnikih gré glas, da državni zbor prestane od 25. dne t. m. do 19. aprila, in da se deželni zbori skličejo 4. aprila, za prav kratko zborovanje, Gališki zbor pa še le meseca avgusta. — Tako se krčijo deželni zbori čedalje bolj, da so le še nekdanjim „postulat-zborom“ podobni. Tudi to je maslo nesrečne centralistične sisteme.

— Zbornica poslancev je zadnje dni obravnavala neke premembe o tiskovni postavi, o kateri danes na drugem mestu kaj več povemo; šlo je za odstranjeje policijskih časniških zaseg, za odgovornost, kdo jo ima itd., pa tudi zato, da se časniki rešijo denarne kavcije, al ta predlog je padel s 77 glasovi proti 53, kajti Poljaki, „zmirom zvesti prijatelji vlade“, so z ministri vred glasovali za kavcijo.

— Ogerski ministri pridejo te dni zopet na Dunaj, da se dovršijo bankine razprave.

— Veliki shod Avstrijskih katoličanov bode na Dunaji od 16. do 19. dne prihodnjega meseca. Gospodje: Jožef grof Barbo Waxenstein, Henrik grof Brandis, Jožef dež. grof Fürstenberg, Franc Gössner, Alojzij Karlon, Alojzij princ Liechtenstein, dr. Jožef Anton Oelz, Anton grof Pergen, dr. Julij pl. Riccabona, Franc Schuch, Leon grof Thun, Janez Thurnher so po vseh deželah našega cesarstva ravnokar razposlali oklic, v katerem s toplo besedo vabijo katoličane k vdeležbi tega po svojem programu velevažnega zbora. Rečí, o katerih se bode ta zbor posvetoval, se bodo pozneje kmalu na tanko naznanile; že pričujoči oklic pa naznanja, da v zborove obravnave bodo spadale sledeče stvarí: časnikarstvo, spisovanje, tisek in razširjevanje spisov, šolske zadeve, umetelne zadeve, katoliško življenje, katoliško delovanje političnih društev. Hvaležni bomo — sklepajo navedeni gospodje svoj oklic — vsem tistim, ki nam bodo kmalu naznanili, da naše vabilo sprejmo. Vsa dotična naznanila, kakor tudi vprašanja o natančnejih pojasnilih naj se blagovoljno enemu ali drugemu imenovanih gospodov morebiti s pristavkom „in Angelegenheiten des Katholikentages“ pošljejo pod naslovom: *„Katholisches Vereinshaus, Reichsstrasse, Nr. 3. I. Wien.“* Od 3. aprila naprej se bodo v omenjeni društveni hiši, Reichsstrasse Nr. 3, od 10. do 12. ure dopoludne in od 3. do 5. ure popoludne delile vstopnice omenjenega shoda. Podpisani se bodo tudi obrnili do železniških vodstev, da vdeležnikom katoliškega shoda izprosijo znižane vožne cene.“

Iz Tirolov. — Volitve volilnih mož za volitev deželnih poslancev se s celó malo izjemami vršijo prav v starodavnem Tirolskem duhu, ki noče nič vedeti od današnjega laži-liberalizma.

Iz Zagreba. Velik vtisek dela brošurica dr. Makanca, ki z odkritosrčno besedo razpravlja sedanji politiški stan trojedne kraljevine. — Tudi tù so konfiskacije časnika „Agramer Presse“ na dnevnem redu.

Novice iz Turškega in o Turških zadevah. S Srbijo je Turčija mir sklenila, zato pa ima nov boj pričakovati z junaškimi Miriditi, katoličani srednje Arbanije. S Črnogorci ni upati mirne sprave, kajti kaj Turčija noče jim odstopiti trdnjave Nikšic, luke Špica in privoliti, da se Črnogora na Arbanski strani povekša. Kaj pa Rusija? Ona še zmirom odlaša odločni korak, ker Angleška vlada skriva prave svoje namene. General Ignatiev potuje po svetu in se hvali, da je jako zadovoljen z Nemčijo in Francijo, 15. dne t. m. ima priti na Dunaj na pozvedbo, kaj Avstrijska vlada namerava. Al ne samo ne jasna politika Evropejskih vlad ovira dejansko akcijo Rusije, temuč tudi nenavadno neugodno vreme letošnje zime zavoljo silnih zametov, ki so zaprli vse poti. Tako „Golos“ od Dona piše, da je sneg segel čez strehe vseh hiš po kmetih in so prebivalci zametenih teh hiš morali cele dni luč imeti, da so kaj videli v sobah; živina je po 3 — 4 dni bila brez krme in le z veliko težavo so si gaz napravili od hiše do hiše. Vihar na Črnem morji je ladijam silno škodo naredil; mnogi parobrodi bili so prisiljeni blaga pometati v morje, da se niso potopili; škoda se ceni na več sto tisočev rubljev. Vse govorice v časnikih Turčiji prijaznih, da se hoče Rusija vmakniti z vojsko zoper Turčijo, se tedaj morajo smatrati za laži, ako se ozremo na to, kar se je godilo v vojnem svetu, ki je bil 1. dne t. m. v Petrogradu in kateremu je predsedoval Ruski car sam. Sklepi tega vojnega sveta so sicer tajni ostali, al po vseh časnikih je šlo poročilo, da carevič naslednik in pa general Ignatiev sta se odločno za boj s Turčijo izrekla. Vojska je po vsem gotova in noben umen človek ne bode verjel pravljici, da Ruska armada le za parade voljo ob Prutu stojí. Za vojskovodjo odločeni carevič Nikolaj se je popolnoma ozdravil.

Listnica vredništva. Gosp. J. Ž.: Razjasnilo „noveléte“ prejeli. Drugi pot pride.

Žitna cena

v Ljubljani 7. marca 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 11 fl. —, banaška 10 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rží 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 95. — ovsa 3 fl 74. — Krompir 4 fl. 50 kr. 100 kilogramov.

Odgovorni vrednik: Alojzi Majer. — Tisk in založba: Jožef Blaznikovih dedičev v Ljubljani.